

РЕШЕНИЕ

№ 5576

гр. София, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6667** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.76Б от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на К. М. ползващ и името Ф. Р.-гражданин на И. срещу Решение №16-ОК/17.06.2022 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанци при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с с вх.№КП-2137/31.05.2022 година на Ф. Р. до производство за предоставяне на международна закрила.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че същото е постановено в противоречие с административно-производствените правила на ЗУБ, и най-вече, че е нарушил нормата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ, тъй като са налице нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя. Посочва се още, че за да се приложи нормата на чл.76б от ЗУБ, то следва да е налице последваща молба и чужденецът да не е напуснал РБ, а в случая не е така. Сочи се още, че решението е издадено и в нарушение на чл.12 от АПК и се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание, оспорващият-Ф. Р. редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основание се поддържа от адвокат Л., редовно упълномощен, който заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването-Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт П. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде

отхвърлена. Изразява становище за недопустимост на искането за разноски.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че със Заповед № РД-05-781/09.12.2020 година на Председател на ДАБ към МС А. К. В.-Младши експерт в РПЦ-гр. С. е определен за интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ.

По повод подадена молба за закрила на 12.08.2002 година, оспорващият е регистриран в ДАБ с имената Ф. Р.- гражданин на И..

С Решение № 51/20.02.2003 година Председател на ДАБ към МС на РБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Ф. Р..

С Решение № 7472/16.07.2003 година по адм. дело №2397/2003 година ВАС на РБ е отхвърлил жалбата на Ф. Р. срещу Решението на Председател на ДАБ.

На 09.12.2003 година, оспорващият подал втора по ред молба за закрила, като се е представил с имената П. Х., [дата на раждане] в [населено място], И..

С Решение №499/12.05.2004 година на Председател на ДАБ към МС на РБ производството по предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут е спряно, но предвид това, че търсещият закрила не се е явил пред длъжностното лице, за да поиска възобновяване на административно-процесуалните действия с Решение № 806/18.08. 2004 година на Председател на ДАБ производството за предоставяне на статут на Ф. Р. е прекратено.

На 13.02.2006 година чужденецът е подал трета по ред молба за предоставяне на закрила представяйки се като К. М., [дата на раждане] в Т., гражданин на И..

С Решение № УП-37/24.02.2006 година интервюиращ орган на ДАБ към МС на РБ прекратил производството за предоставяне на хуманитарен статут.

С Решение по адм.дело № Б1355/2006 година по описа на СГС е оставено в сила Решението на Председател на ДАБ към МС.

На 14.09.2020 година оспорващият депозирал четвърта по ред молба за закрила представяйки се като К. М., [дата на раждане], гражданин на И., като посочил, че е напуснал неговата родина, когато бил 16 годишен и след тригодишен престой в Турция пристигнал в РБ, като уточнил, че от 2003 година живее в страната ни и вече е кандидатствал за предоставяне на закрила под името Ф. Р., но през 2004 година е получил административен отказ и оттогава години наред живее в РБ без яснота за бъдещето си, не желае да се завърне в страната си И., тъй като там е налице риск за неговия живот, и по думите му ще бъде образувано наказателно дело за отклоняване от военна служба и ще бъде осъден на лишаване от свобода, а неговите родители са го информирали многократно, че полицията го търси и по този повод и напоследък има призовка за явяване пред съд и след като излежи присъдата ще бъде мобилизиран в армията и като кюрд ще бъде изпратен срещу кюрдите в Иракски К. или на задгранична мисия в зоните с военни конфликти като И., С. или Й.. В молбата си посочил, че кюрдите като него са преследвани, арестувани и малтретирани в И.- както от властите, така и от самите кюрди/ ако бъдат сметнати за врагове и хора на полицията/, а в момента общественно- политическата обстановка в И. е напрегната поради пандемията от коронавирус и протестите с искания за по- добри условия на живот, право на труд и справедливо заплащане и по време на неговия престой в РБ е

приел християнската религия и ако се завърне в И., то той би бил преследван заради смяната на религията, като в И. при смяна на религията се налагат финансови санкции и ограничаване на правата, а за притежание на християнски книги биват съдени и лежат в затвор. Към молбата си приложил три броя статии за положението в И., фотокопие на национален документ за самоличност, издаден от И. на 02.10.1983 година и принадлежащ на лицето К. М. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], както и фотокопие от Удостоверение за покръстване, издадено от Интернационалната Баптистка църква в [населено място] за 07.08.2005 година.

На 14.09.2020 година оспорващият е уведомен за възможността да представи допълнителни писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при разглеждане на молбата и в срока по чл.76б,ал.1 от ЗУБ молителят не е предоставил такива.

На 25.09.2020 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 33-ОК, с което не допуснал последваща Молба, рег. № 5550/14.09.2020 година на ДАБ към МС от Ф. Р. до производство за предоставяне на закрила.

Решението е връчено на дата 08.10.2020 година.

С Решение № 7202/11.12.2020 година, постановено по адм. дело № 10228/2020 година по описа на АССГ е потвърдено Решение № 33-ОК, с което не допуснал последваща Молба, рег. № 5550/14.09.2020 година на ДАБ към МС от Ф. Р. до производство за предоставяне на закрила.

Решението е влязло в сила на датата на постановяването му поради изричната необжалваемост на същото, предвидена в закона.

На 31.05.2022 година, оспорващият подал пета по ред Молба за закрила, с която поискал да му бъде предоставена международна закрила поради настъпила промяна в обстоятелствата- усложнената външна и вътрешнополитическа обстановка по отношение на И., както и утежнена продоволствена и икономическа обстановка в света. Към молбата си приложил копия на – ирански паспорт, издаден от Посолството на И. в С. на 02.03.2017 година, Удостоверение за покръстване, издадено от Интернационална баптистка църква на 07.08.2005 година, адвокатско пълномощно и декларация за адрес и е посочено, че допълнително ще бъдат приложени и други документи.

На 02.06.2022 година до оспорващия е изпратено Съобщение, в което му е указано, че в тридневен срок от получаването му следва да представи писмени доказателства, които ще бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост.

Съобщението е връчено на адвокат С. Л. на дата 06.06.2022 година и получено от него лично на тази дата.

На 17.06.2022 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 16-ОК, с което не допуснал последваща молба с вх. № КП-2137/31.05.2022 година от Ф. Р.- гражданин на И. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено на адвокат Л. на дата 29.06.2022 година срещу подпис.

По делото са представени извадки от Интернет от страна на процесуалния представител на оспорващия.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84,ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №16- ОК/17.06.2022 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ,на когото изрично по силата на чл.48,ал.1,т.10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да извършва действията, предвидени в ЗУБ. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че лицето А. В. изрично е определен от Председател на ДАБ към МС за интервюиращ орган по реда на чл.48,ал.1,т.10 от ЗУБ. Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма.Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл.76б,ал.1,т.2 от ЗУБ.

При издаването на решението,интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

С измененията на ЗУБ се създаде нов Раздел III.

Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила,като в чл. 76а (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 година/ е посочено,че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно [чл. 13, ал. 2](#). Чл.76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на [чл. 58, ал. 4](#), срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на [чл. 76](#), а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила на дата 31.05.2022 година. Според легалното определение на параграф 1,т.1 от ДР на ЗУБ. "[Чужденец](#)" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а „чужденец, търсещ закрила“ е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване

разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1, т.10 от ДР на ЗУБ. От своя страна, съгласно параграф 1 т.6 от ДР на ЗУБ. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието "Последваща молба е дадено и в чл.2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която, „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 31.05.2022 година представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1 , т.6 от ДР на ЗУБ/ при наличие на влезли в сила съдебни решения, с които са приключили производствата по предоставяне на международна закрила и то в посока отхвърляне на жалбата срещу Решение на Председател на ДАБ, с което е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут и не е допусната последваща молба да производство по общия ред. Тази именно последваща молба с оглед новосъздадената разпоредба на чл.76б от ЗУБ и съобразно предоставената възможност на интервюиращ орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението- 14 дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращ орган в този срок не вземе решение по реда на чл.76б, ал.1, т.1 или т.2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращ орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила/ като молбата е постъпила в ДАБ на 31.05.2022 година, а Решението е издадено в предвидения от закона срок от подаване на молбата. Преди да пристъпи към издаване на Решението, Интервюиращ орган при ДАБ е изпратил съобщение до оспорващия, като му е дал 3 дневен срок от получаването му да представи писмени доказателства, които ще бъдат взети предвид при разглеждане на молбата му. Съобщението е връчено на адвокат Л. на дата 06.06.2022 година и получено от него, като в дадения срок , нито търсещият закрила, нито адвокатът му/ който е имал надлежно и изрично пълномощно за процесуално представителство пред ДАБ, така и пред съдилищата да представлява търсещия закрила/са представили писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при разглеждане на молбата му за закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по

разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 -Последваща молба от Директивата- когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г). Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

.Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че обстановката в И. не може да обуслови ново обстоятелство от съществено значение за личното и положение в страната и на произход, което от своя страна да доведе до допускане на молбата за разглеждане в производство по предоставяне на международна закрила, като мотивите изложени в молбата са неясни и формални, като търсещият закрила не е конкретизирал в какво се състои твърдяната усложнена обстановка, за какъв период се отнася тази промяна в обстановката, не са изложени нито примери, нито са цитирани представени писмени доказателства във връзка с това твърдение. Интервюиращ орган при ДАБ правилно е анализирал молбата и обосновано е приел, че в молбата липсва личен елемент- не е посочено по какъв начин твърдяната усложнена обстановка се е отразила лично на чужденеца при евентуално завръщане на чужденеца в страната му на произход.

Оспорващият е представил копия на писмени доказателства, които са анализирани от страна на интервюиращ орган и са приети за неотнормирани към молбата за предоставяне на закрила, а представеното Удостоверение за покръстване е било

представено от него още на дата 19.04.2013 година и същото е било предмет на разглеждане при предходната му молба за закрила от 14.09.2020 година. Интервюиращ орган е анализирал не само представените доказателства, но и заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че с настоящата молба оспорващият целенасочено се е представил с неистински самоличности и умишлено в устна и писмена форма е давал невярна и укривал съществена информация относно своя случай, като от доказателствата е видно, че чужденецът е заявявал различни имена, дата и място на раждане, етническа и религиозна принадлежност, но в депозираната молба не се сочат никакви нови обстоятелства, които да обусловят допускане на молбата за разглеждане в производство по общия ред, като нежеланието на чужденеца да отбие военната си служба е известно на административния орган и вече е разглеждана през 2002 година и в тази връзка макар и да твърди, че е търсен от полицията и получавал призовки за явяване пред съд, оспорващият не е представил никакви доказателства в този смисъл, които да представляват ново обстоятелство по смисъла на чл.76б от ЗУБ, а твърденията на оспорващия, че е приел християнската религия също е било предмет на обсъждане и то са представени доказателства за това още с молбата от 19.04.2013 година, а от друга страна Удостоверението касае събитие, случило се преди 17 години през 2005 година и не може да се приеме за ново обстоятелство, а представеното фотокопие на национален паспорт също не може да бъде прието за ново обстоятелство и същото не удостоверява новонастъпили обстоятелства. Административният орган е анализирал и представената информация относно ситуацията в страната му на произход И. и нежеланието на оспорващия да се завърне в страната си и посочената информация за арестувани християни е проверена от административния орган и никъде не е открита такава информация посочена от оспорващия при проверка от страна на административния орган в нито един сайт.

Наред с това, представените в хода на съдебното производство извадки от Интернет от страна на процесуалния представител на оспорващия – адвокат Л., не могат да бъдат основание за допускане на молбата за разглеждане в производство по общия ред, защото тези доказателства не касаят по никакъв начин търсеция закрила, а се отнасят за друго лице и то от женски пол, което е починало вследствие на арест и обвинено в неправилно поставен хиджаб. На съда не е известно мъжете в И. да бъдат задължавани да носят хиджаб, нито пък тази смърт на това 22 годишно момиче да бъде ново обстоятелство, засягащо лично оспорващият. Наред с това, представеното писмено доказателство, изпратено на В. на адвокат Л. и представено в съдебно заседание, на което бе извършен превод от преводача И. З. също не може да доведе до извод, че това е новонастъпило обстоятелство, още повече, че не е ясно как адвокатът се е снабдил с него, и дали същото е достоверно, а и от самия превод е видно, че оспорващият е следвало да се яви пред съд през 2021 година, а не след подаване на молбата и не е ясно за какво е следвало да се яви. В разпоредбата на чл.13,ал.2,т.4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува,а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба,в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения,настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Същата не е недопустима, както твърди юриконсулт П.. Това е така, защото специалната разпоредба на [чл. 92 от ЗУБ](#) за производствата по оспорване по този ред не се дължат разноски за адвокатски хонорар. Съгласно посочения текст производствата по реда на тази глава се освобождават от държавни такси и заплащане на други разноски с изключение на разноските за експертизи, като разноските за експертизи не се заплащат, ако чужденецът не разполага със средства за задоволяване на основните си жизнени потребности. От анализа на нормата е видно, че тя е създадена с цел защита правото на лицата, търсещи закрила, на достъп до правосъдие. За да се обезпечи това им право, жалбоподателите са освободени от заплащането на държавна такса за образуване на съдебно производство, за разноски за предоставена от съда правна помощ, за преводач и т.н. Независимо от това, оспорващите могат да направят разноски при заплащане на суми за експертните заключения, тогава когато не е налице изключението по изр. второ на [чл. 92 от ЗУБ](#), както и за адвокатско възнаграждение в случаите, когато не са поискали или не им е била предоставена безплатна правна помощ. Разпоредбата не създава благоприятен режим за административния орган и по никакъв начин не го освобождава от заплащане на съдебни разноски, направени от оспорващата страна в случай на отмяна на оспорения административен акт/ какъвто обаче не е настоящият случай/.

Воден от гореизложеното и на основание чл.85,ал.3 ЗУБ, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ № 16-ОК/17.06.2022 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанци при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б,ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с с вх.№КП-2137/31.05.2022 година на Ф. Р. до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл.85,ал.4 ЗУБ.

СЪДИЯ: